

[Dræbye]

sesindsatsen ved hjælp af grundlovens § 73. Der var ikke ét eneste argument herfor.

Jeg synes, det er betænkeligt og beklægtigt, at vi i en situation, hvor der trods alt er enighed om målet, hvor der er skabt et grundlag for forhandling i det lovforslag, som lå, og hvor der i øvrigt igennem længere tid er foregået en debat, ja, for venstres vedkommende har denne debat endda været meget privilegeret i og med, at venstre havde lejlighed til at følge denne debat allerede i SV-regeringen, møder venstre, konservative og fremskridtspartiet stort set ikke med konstruktive bidrag til debatten, hvad man jo bedst kan se af, at disse tre partier ikke har stillet nogen ændringsforslag, som ændrer lovens grundlag.

Når hr. Keld Andersen skal retfærdiggøre sig i forhold til håndværket og citerer Håndværksrådets formand, oldermand Voigt-Petersen, så bliver det helt barokt. Situationen er den, at netop Håndværksrådets formand, hr. Voigt-Petersen, har advaret venstre og konservative imod at udsætte loven af hensyn til håndværket og af hensyn til byfornyelsen. Netop hr. Voigt-Petersen har sagt i det tiltrædelsesinterview, han havde i Berlingske Tidende, at gjorde man det, så gjorde man også håndværket skade. Derfor forekommer det lidt barokt, at hr. Keld Andersen trækker hr. Voigt-Petersen frem til fordel for en argumentation imod byfornyelsesloven. Det er i hvert fald ikke sammenhængende.

Jeg synes, man kan konkludere omkring behandlingen af det lovforslag, som vi nu står over for at skulle vedtage, at der ikke er tale om, at alle byfornyelsesproblemer er løst. Det er klart erkendt i den betænkning og det grundlag, som ligger, at der på en række områder forudsættes en videre behandling. Men vi har, som jeg sagde ved anden behandling, en konstruktion, som kan bære, og det, det drejer sig om, er at få den fyldt rimeligt ud.

(Kort bemærkning).

Keld Andersen (KF):

Jeg har på fornemmelsen, at hr. Dræbye stadig væk ikke har forstået, hvad dette drejer sig om.

Hr. Dræbye fremhæver fra denne talerstol, at han savner argumenter fra bl. a. det konservative folkeparti for, hvorfor vi eventuelt

vil samle underskrifter ind, og beklager, at min argumentation her ved tredje behandling alene gik på, hvorfor vi stemmer imod lovforslaget. Ja men hr. Dræbye, det er det, denne tredje behandling drejer sig om. Det drejer sig om, hvorvidt man vil stemme for eller imod lovforslaget, og den drejer sig om at argumentere for dette synspunkt.

Jeg må sige til hr. Dræbye, at grundlovens § 73, stk. 2, taler om, at når et lovforslag er vedtaget ved tredje behandling, så kan man gå i gang med debatten og træffe sin beslutning derefter. Derfor kan det overraske, at hr. Dræbye bliver ved med at efterlyse argumentation for at indsamle underskrifter. Dette drejer sig om lovforslaget, og så kan man tage stilling til, om man vil protestere imod dets ekspropriative indhold efter vedtagelsen ved denne tredje behandling.

Wilhelm (VS):

VS vil stemme for de tre følgelovforslag.

Hvad selve byfornyelseslovforslaget angår, er det blevet pakket godt ind i alle de drøftelser, der har været, og alt det hysteri om underskrifter og ikke underskrifter og selvfølgelig også i bestræbelserne for at rette lidt på det her på det sidste med ændringsforslagene. Derfor synes jeg, det kan være på sin plads, som jeg forsøgte det ved anden behandling, at skitsere, hvad der er de store linjer i denne lov.

Regeringen foreslår for det første, at nu skal den gamle og hovedsageligt privatejede boligmasse forbedres, og det koster vel 40-50 mia kr. - for at være lidt mere realistisk, end ministeriet har været. For det andet skal skatteyderne hertil betale betydelige støttebeløb, mens resten skal betales af lejerne. Udlejerne skal ikke betale én øre. For det tredje vil det i et typisk tilfælde være sådan, at skatteyderne og lejerne tilsammen skal pumpe en investering ind i en bolig, som er 3-4 gange denne boligs nuværende kontantværdi. Til trods herfor bevarer udlejer den fulde og uindskrænkede ejendomsret. For at sikre, at skatteyderne og lejerne kan få lov til at betale for denne modernisering af de private udlejningsboliger, uden at de borgerlige obstruerer, tilbyder den socialdemokratiske regering, at private ejere derudover skal have huslejeforhøjelser på ca. 350 mill. kr. årligt,